

Der er ikke nogen, der kan påstå, at vi har et sundt og sikkert arbejdsmiljø i Danmark, og derfor er der selvfølgelig også enighed i Folketinget om, at der skal gøres noget ved det, og regeringen er blevet pålagt at gøre noget ved det.

Vi har så et lovforslag til behandling i dag, som, hvis man tager de positive briller på, måske ikke forværrer arbejdsmiljøet, men som næppe heller forbedrer arbejdsmiljøet. Der lægges op til, at virksomhederne kan organisere sikkerheds- og sundhedsarbejdet på en anden måde, som det hedder: »for at styrke og effektivisere det«, og det lyder jo meget smukt.

Men det, vi er lidt bekymrede for ved det her lovforslag, er, at debatten om arbejdsmiljøet kommer til at drukne i endnu en diskussion om, hvordan man organiserer arbejdsmiljøarbejdet, altså en organisationsdebat. Der er jo ikke nogen, der tror, at dårligt arbejdsmiljø forsvinder, bare fordi man organiserer sikkerhedsarbejdet lidt anderledes. Det er ikke organisatoriske ændringer, der er det vigtigste problem.

Det vigtigste problem – og det var det, jeg prøvede at drage lidt ind i starten af debatten – er jo, at ansvaret for arbejdsmiljøet ligger afgørende hos dem, der har retten til at lede og fordele arbejdet. Udviklingen af et godt arbejdsmiljø må nødvendigvis udspringe af samarbejdet på virksomheden, men i sidste instans er det arbejdsgiverens ansvar.

Her er det jo viljen mangler, og den manglende vilje de steder, hvor problemerne er, ændrer dette lovforslag ikke ved. Det giver os jo ikke nogen magtmidler til at gribe stærkere ind dér, hvor der foregår farligt arbejde. Vi ønsker i Enhedslisten at få gennemført ting, der ændrer arbejdsmiljøloven i retning af at angribe arbejdsgivernes ret til at lede og fordele arbejdet og begrænse den dér, hvor det er nødvendigt.

Vi har selvfølgelig en generel socialistisk mål-sætning, men her begrænser jeg mig til, hvad vi ønsker ud fra et arbejdsmiljøhensyn. Vi ønsker forslag i retning af, at alle skal have mulighed for at vælge en sikkerhedsrepræsentant, altså også de ansatte på de små virksomheder. Vi ønsker mulighed for, at sikkerhedsrepræsentanten kan stoppe arbejdet ved overhængende betydelig fare for de ansattes sikkerhed, som det også er nævnt i ILO-konventionen. Vi ønsker præcisering af Arbejdstilsynets mulighed for at give påbud og stille krav om påbuds opfyldelse, uanset klagegang og ejerskifte. Vi ønsker sikring af en ordentlig arbejdsmiljøuddannelse for alle i

sikkerhedsorganisationen inden for alle brancher. Og vi ønsker mulighed for at fradømme virksomhedsledere, der gentagne gange overtræder arbejdsmiljøloven, retten til at være virksomhedsledere og retten til at drive og eje virksomhed.

Det er nogle af de forslag, som vi gerne vil fremsætte, og de kommer også senere i samlingen fra Enhedslisten. Og dermed være også sagt, at vi synes, det her lovforslag er en meget lille ting i forhold til de meget større ændringer, der er brug for.

Man kalder det effektivisering af sikkerheds- og sundhedsarbejdet – det er også det, der bliver kaldt supertillidsmænd – og selv om det skaber en mulighed for at lave en aftaledækning, som vi selvfølgelig støtter, så vi har lidt hånd i hanke med det, vil vi også påpege, at der i den forbindelse, så vidt vi kan se, mangler en klarlægning af, hvordan Arbejdstilsynets rolle som kontrolinstans udmøntes i forhold til sådan en aftale lokalt.

Vi er lidt bange for, at effektiviseringen i de fleste tilfælde alene vil blive brugt til et pres for at bruge mindre tid, færre ansatte og færre ressourcer på sikkerheds- og sundhedsarbejdet, og dér hæfter vi os selvfølgelig bl.a. op på muligheden for at kunne fravige § 6, som ellers sikrer nogle af de her ting.

Vi har også lagt mærke til, at supertillidsmænd ikke har fået nogen blid modtagelse ude på arbejdspladserne. Der er mange, der har reageret imod det, fordi de er bange for, at der kan ske en reel nedprioritering af arbejdet, som man naturligvis er nervøs for.

Der kan også opstå nogle interessekonflikter, som jeg synes man skal være opmærksom på, f.eks. når der forhandles en ny akkord, hvor tillidsmanden måske forfølger én interesse, mens sikkerhedsrepræsentanten forfølger en anden. Der kan også være en interessekonflikt, når tillidsrepræsentanten skal opfordre til at genoptage et arbejde, som sikkerhedsrepræsentanten lige har fået stoppet, osv. Vi synes altså, der er meget i lovforslaget, der ikke er så godt.

Og så vil jeg i øvrigt lige sige, at når man henviser til SIO-rapporten, hvorfor mangler man så den del af anbefalingen, der vedrører uddannelse? Vi ville gerne have, om det også var noget, der var på vej.

Poul Nødgaard (DF):

Dette lovforslag har vi også set på i Dansk Folkeparti, og vi er faktisk kommet til den konklusion,